

Barangolás Astoriában

Lemegyek a gödörbe.

Megállók az alján. Felnézek: fölöttem az Astoria Szálló fekete kötömege, fehérek húznak felettem, ettől mint-ha dölne az épület. Vigyázzon! — kiáltja valaki a hátam mögött. Leszakadt a föld karéja. Felropog a légkalapács. A parton kompresszor dörög, fekete gumicsövekbe préseli a levegőt. Megint dől a föld. Magával sodor egy betoncsatornát, ez ráesik a gumicsőre, kettévágja, a sűrű levegő éles surrogással kitör, a cső megmozdul, felcsap, teker, sziszeg, mint a kígyó

A háromezer köbméteres gödörben • Szikrázik a városfal • A Michigan

Egy munkás odaugrik és ráta-
pos.

— *Pista! Zárjátok el a sze-
lepet! A sze-le-pet!!!*

A MÚLT KÖVEI

Pokoli a láрма. Kattognak a légkalapácsok, mint géppuskák, zúg a kompresszor, mint repülőgép motorja, csá-kányoznak, lapátolnak, daru csikorog, markológép kanala csattan, lánc csörren, a hidra felkapaszzkodik a busz, a vil-lamos kerekei visítanak, kürt harsan, törött cső emelkedik hörögve, homokot döntenek, követ szórnak.

A gödör — az utca sebe, hatalmas kráter, tátong, am-putált csövek, kábelek, dró-
tok — a város láthatatlan ereze, föld alatti rendszer szövevénye kerül napvilágra — néhány hét alatt. El-vittek innen eddig háromezer köbméter földet, még fekszik a gödörben ugyanennyi föld, téglá, cső, kő.

A zaj fokozódik. Az Asto-ria sarka alatt bevetésre ke-rülnek az újabb légkalapá-
csok.

— *Mit bontanak?*

— *Ráakadtunk a régi vá-rosfalra. Azt mondják, itt állt valamikor a Hatvani kapu.*

A huszadik század techni-kája ostromolja a múlt kőfa-lát, amely keményebb az acélnál, szilárdabb a beton-nál. A szép szál köveket — ki tudja, hol bányászták, szedték valamikor — égetett mészbe rakták régen, azért csorbul most rajta az acél.

SIETNI KELL

— *Ki hord el innen emyi követ, földet, téglát?*

— *Majd a Michigan.*

— *Ki emeli ki a csöveket?*

— *A Michigan.*

— *Utat a Michigan-nek, emberek!*

A Michigan tizennégy éves. Foglalkozása: autódaru. Szü-
letett: USA. Súlya: 17 ton-na. Képzettsége: háromféle, marja, vájja-húzza, emeli a földet. Teherbírása: *tíz ton-na*. Erőnléte: két motorból táplálkozik, az egyik 95, a másik 120 lóerős. Sebessége: *óránként húsz kilométer.*

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Békes Attila*

Cím: *Barangolás Astoriában*

Forrás: *Bat. Hírlap*

(Hely)

(Idő)

(Köl. v. fiz.)

(Oldal)

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

OSZTÁLYOZÁS

625.712.35

"1963"

Michigan most a kiskörúti híd aljában áll. Birkózik a hatalmas, kettéfűrészelt vízcsővel. A darabokat egymás után partra teszi.

Átmegyek a híd túlsó oldalára.

Itt is gödör. Ennek az aljában a piros színű hegybontó markolja a földet. A gép előtt ácsok zsaluzzák a töltés oldalát. Fölöttük 380 volt magasfeszültség, ettől még feljebb a villamos siklik, és amikor megfordulnak, szembe találják magukat a hegybontó jobbra-balra forgó, földdel telt markolókanalával. A gödörbe autó ereszkedik. Nemsokára megtelik földdel. Indul. A hegybontó dudál, kéri a következő kocsit. Mégegyszer túlköl: „*Sietni, nem érünk rá*”. Tizenkét kocsit jár ide éjjel-nappal. *Elhordanak műszakonként kétszáz köbméter földet.*

Felém indul a hegybontó, Belemarkol a földbe, talpam alatt érzem, hogy recseg, ropog, szétszakad a föld, a cső, kábel, beton, szétmállik minden, am eddig nyugalomban volt, egy pillanat alatt a múlté lesz — valahol elpihen majd a város peremén.

AZ ÁRKÁDOK ALATT

Bemegyek az árkádok alá.

Ott lépek be, ahol szilveszterkor még óriási ablaküveg csillogott, mögötte a teremben pezsgő pukkant, malac visított. Most levert vakolat helyén, nyers téglán reklámbetűk kiabálnak: „*Astoria kis eszpresszó. Allófogyasztás. III. osztályú árak.*” Az építkezés fellelendítette, a régi forgalmat kétszeresére növelte. Naponta elfogy 700 dupla, 1153 alumíniumfóliában sült máj, sertésszelet, bélszín, és 589 adag hideg étel, sok sütemény.

Felmászok a darura.

Alattam az építkezés: innen, mint egy märklin-játék, autó, villamos, daru, híd, markológép — mozog. A daru naponta öt kilométert sétál ide-oda. A jövő év március 31-ig megtesz majd 1825 kilométert, közben betont szór, homokot markol, gerendát cipel, s közben eljutna Leningrádig.

A darus lekiált a földre:

— Hozzatok egy kanna olajat.

A darus kibújik üvegablakos kuckójából, mászik a kannával a csúcsra, a daru legmagasabb pontjára. Már ott áll a végén. Megkeni a csigát. Odakiáltom: mit lát onnan?

— Az egész várost.

Békés Attila